

РЕШЕНИЕ

№ 19579

гр. София, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело
№ 20231110118747 по описа за 2023 годИ.

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ. В условията на евентуалност с писмения отговор ответникът е релевира възражение за съпричиняване с правна квалификация чл.51, ал.2 ЗЗД.

Производството е образувано по предявен от В. В. М. против [*****] осъдителен иск за сумата от 2 446,82 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди – направени разходи за лечение, в резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 01.02.2022 г. по вИ. на водача на лек автомобил, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от 17.11.2022 г. /предявяване на претенцията към ответното дружество/ до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че на 01.02.2022 г., около 15:30 часа, в гр.София на кръстовището на [*****] и [*****], при пресичане на пешеходната пътека, била блъсната от управлявания от И. В. К. лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег.№ [*****]. Ищцата поддържа, че ПТП-то настъпило при предприета от страна на водача маневра „завой наляво“, без да пропусне пешеходеца, пресичащ на пешеходна пътека и на зелен сигнал на светофарната уредба за пешеходци. В резултата на противоправното поведение на водача, настъпил удар, при който тялото на ищцата се качило на предния капак на автомобила, след което било отхвърлено напред и паднало върху платното за движение. Според ищцата, водачът на лекия автомобил е имал възможност да възприеме нейното премИ.ване със спокоен ход по пешеходната пътека, но поради

нарушаване на правилата за движение по пътищата е станала причИ. за настъпване на процесното ПТП. В резултат на предходното ищцата твърди, че претърпяла травматични увреждания и била транспортирана от екип на ЦСМП във Военномедицинска академия – гр.София. След проведените прегледи, извършени изследвания и поставена диагноза, ищцата била освободена, като и е изписана ортеза и назначена терапия. Поддържа, че на 11.02.2022 г., поради нестихваща болезненост в областта на лявото коляно, посетила специалист по ортопедия и травматология, който поставил диагноза и предписал терапия. На 15.02.2022 г. ищцата посетила друг специалист по ортопедия и травматология, който при следващ преглед на 17.03.2022 г., установил недостатъчно зараснала МКВ и назначил провеждане на рехабилитационно лечение. Ищцата твърди, че сумата, която заплатила във връзка с лечението възлиза на сумата от общо 2446,82 лева. Поддържа, че с молба от 17.11.2022 г. сезирала ответното дружество с искане за изплащане на обезщетение за претърпените имуществени вреди, но до датата на подаване на исковата молба не е платено такова. По изложените в исковата молба доводи и съображения, ищцата обуславя правния си интерес от предявения иск и моли за неговото уважаване. Претендира е направените по производството разноски.

В подадения в срока по чл.131 ГПК отговор ответникът оспорва предявения иск по основание и размер. Изразява становище, че предявения иск за сумата от 2446,82 лева е прекомерно завишен и не отговаря на действително претърпените вреди и направените разходи за лечение. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на л.а. марка „Рено“, модел „Меган“ с рег.№ [*****], но оспорва наличието на виновно противоправно деяние от страна на водача на автомобила, както и причинно-следствената връзка между ПТП-то и уврежданията на ищцата. Оспорва представения протокол за ПТП с пострадали лица № К-59 от 01.02.2022 г. в частта „Обстоятелства и причини за ПТП“ с доводи, че има обвързваща доказателствена сила само относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице, но не и относно механизма на настъпване на ПТП-то. В условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване, като се цитират разпоредби от ЗДвП, които ищцата е нарушила. Оспорват се направените разходи във връзка с проведеното лечение, като се твърди, че част от тях не са били необходими, а и се заплащат от НЗОК. По изложените в отговора доводи и съображения се иска отхвърляне на предявения иск. Претендират се разноски, включително юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на претендираното от ищцата адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

По делото е представен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-59, от чието съдържание се установява, че на 01.02.2022 г., около 15:30 часа служители на ТТПП-„ОПП“ - СДВР са посетили местопроизшествие в гр.София, на [*****], в района на пешеходна пътека, намираща се на кръстовището с [*****] настъпило между автомобил и пешеходец. В протокола като участник 1 е посочено МПС марка „Рено“, модел „Меган“, с рег.№ [*****], с водач И. В. К., с валидна застраховка „ГО“ в ответното дружество „[*****]“. Видно от протокола е, че участник 2 е пешеходец – В. В. И.ова, за която е посочено, че е с работна диагноза „разкъсани връзки на ляво коляно“, прегледана и освободена от ВМА. В протокола полицейските служители са посочили, че не са установили свидетели и няма други материални щети.

По делото са приложени протоколи за оглед на местопроизшествие на мястото на ПТП-то и на автомобила, посочен като участник 1, ведно със скица и албуми.

Съдът не обсъжда представените с исковата молба и приложени по делото на л.27-л.32 разпити на свидетели по досъдебно производство № 513 ЗМТ 11035/2022 г. по описа на СРТП-ОР-СДВР, постановления за привличане на обвиняем и протокол за разпит на обвиняем /л.52-61/, както и изготвените по същото досъдебно производство съдебномедицинска експертиза /л.34-34/ и комплексна видео-автотехническа експертиза /л.36-51/, тъй като видно от постановеното по реда на чл.140 ГПК определение е, че тези документи не са приети като доказателства по делото, поради тяхната недопустимост.

Видно от приложения по делото обвинителен акт по досъдебно производство № 11035/2022 г. на СДВР, пр.пр.№ 2642/2022 г. по описа на СРП е, че на водача на лекия автомобил – И. В. К., е повдигнато обвинение в това, че на 01.02.2022 г., около 15:30 часа в гр.София, при управляване на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Рено“, с ДК № [*****] по [*****], с посока на движение от [*****]“ към [*****] на кръстовището с [*****] и при извършване на маневра „завой на ляво“ в посока към [*****] е нарушил правилата за движение по пътищата – чл.119, ал.1 ЗДВП и чл.119, ал.4 ЗДВП, и по непредпазливост е причинил на В. В. И.ова средна телесна повреда по смисъла на НК – контузия на ляво коляно с разкъсване на медиалната кръстна връзка, медиалния мениск и травма на латералните и колатералните връзки, причинила на пострадалата трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник за срок от повече от 30 дни и деянието е извършено на пешеходна пътека - престъпление по чл.343, ал.3, б.„а“, пр.2, вр.ал.1, б.„б“, пр.2, вр.чл.342, ал.1, пр.3 НК.

От приложенияте по делото книги за регистрация на амбулаторно болни във Военномедицинска академия се установява, че В. В. И.ова /настоящ ищец/, пострадал пешеходец от ПТП, е приета в 16:44 часа /без посочена дата/ в спешен кабинет на лечебното заведение, след което е насочена за рентген и към спешен травматологичен

кабинет.

Видно от приложения по делото лист за преглед на пациент в КДБ/СО от 01.02.2022 г. е, че ищцата е освободена на същата дата в 17:04 часа, без данни за травми, но с препоръка за активно наблюдение от ОПЛ.

По делото е приложен и амбулаторен лист за извършен първичен преглед на 01.02.2022 г. в 16:50 часа на ищцата от специалист по ортопедия и травматология, в който е снета анамнеза за болки в ляво коляно след ПТП, констатирани са ограничени, щадящи и болезнени движения, затруднена походка, без данни за травматични изменения на тазовите кости и лявата колянна става. Дадени са препоръки за ограничен двигателен режим, изписана ортеза, с мнения за ЯМР и продължаване на лечението чрез личен лекар.

По делото е приложен амбулаторен лист за извършен преглед на ищцата на 11.02.2022 г., в който е отразено оплакване от травма в лявото коляно и е констатирано, че същото е леко оточно. Не са проведени изследвания, предписана е терапия .

По делото са приложени образни изследвания на ищцата от 11.02.2022 г. и от 15.02.2022 г., в които са обективирани две различни заключения.

По делото е приложен амбулаторен лист за извършен платен преглед на ищцата на 15.02.2022 г., в който е отразено, че от прегледа и ЯМР има данни за руптура на МКВ и суспектни данни за фрактура на латерален тибиален кондил. Издадено е мнение за КТ на лява колянна става, с оглед прецизиране на увредата.

По делото е приложен амбулаторен лист за извършен платен преглед на ищцата на 17.03.2022 г., в който е отразено, че е носила имобилизация 45 дни, но при прегледа се установява недостатъчно зараснала МКВ, насочена е за провеждане на рехабилитационно лечение.

По делото е приложена процедурна карта за проведена рехабилитация на ищцата в кинезитерапевтичен център през периода от 11.04.2022 г. до 02.06.2022 г.

По делото е приложена водената между страните кореспонденция по повод искане на ищцата за изплащане на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди. По делото няма данни за определяне и изплащане на обезщетение, нито за отказ от страна на застрахователя – настоящ ответник по повод претенцията на ищцата.

Видно от приложената по делото разпечатка от информационната система на Гаранционен фонд е, че към датата на процесното ПТП МПС с рег.№ [*****] е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество.

По делото са приложени фактури, фискални бонове и рецепти във връзка с проведеното от ищцата лечение.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите И. В. К. – водач на процесния лек автомобил и И. В. Д. – очевидец на ПТП-то.

В показанията си св.Д. разказва, че на процесната дата станала случаен свидетел на инцидента. Оглеждайки се преди да пресече, видяла как шофьорът прави ляв завой и блъска В.у, която паднала на земята. Свидетелката не може да определи скоростта на движение на автомобила, нито дали пешеходката е бързала или вървяла бавно. Насочила се веднага към пострадалата, която се оплакала от болки в главата и в областта на коляното. Свидетелката се обадила на Бърза помощ и изчакала заедно с пострадалата до идването на екипа и полиция. След това не е виждала пострадалата, но последната я намерила чрез социалните мрежи, за да ѝ благодари. Споделила, че я боли крака.

В показанията си св.К. разказва, че на процесната дата се движел с автомобила си по [*****] в посока център. На светофара на кръстовището на [*****] и [*****] бил първи автомобил и при сигнал зелено потеглил на първа скорост и правейки ляв завой, в момента, в който пресичал трамвайните релси, чул шум от удар или закачване на нещо с дясната част на автомобила. Спрял и мИ.л зад автомобила, където видял ищцата, която била „приседнала или клекнала“ на пътното платно и говорела по телефона. С помощта на „друго момиче“ завели ищцата до тротоара. Според свидетеля тя от страх не натоварвала крака и накуцвала, не се оплаквала от болки, не го е обвинявала и не са разговаряли за инцидента. Свидетелят разказва, че не е видял пешеходката, когато е извършвал маневрата. След като полицаите приключили огледа, свидетелят отишъл в болницата, за да се интересува за състоянието на пострадалата, но лекаря, който я прегледал, го уведомил, че я е изписал веднага, тъй като „й е нямало абсолютно нищо“.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно-медицинска експертиза, в което вещото лице, след анализ на приложената по делото медицинска документация, е посочило, че при процесното ПТП ищцата е получила следните увреждания: увреда на медиалната колатерална връзка; увреда на задна кръстна връзка; увреда на медиален мениск на лява колянна става; пукване на платото на външната страна на големия пищял на лява подбедрица в областта на колянната става. Вещото лице дава отговор, че от приложените по делото фИ.нсови документи се установява, че направените разходи по тях са във връзка с проведено лечение на ищцата на уврежданията, получени при процесното ПТП. Сочи още, че в конкретния случай е било необходимо да се направи специализирано образно изследване (ЯМР) на колянната става на ищцата, тъй като увредата на ставните връзки се обективира само при това изследване. Вещото лице е посочило, че НЗОК фИ.нсира изследванията на ядреномагнитен резонанс и компютърна томография, като е описал процедура и реда, по който става това.

По делото е изслушано и прието заключение на автотехническа експертиза, в което вещото лице е обективирало скица на местопроизшествието, като е посочило, че ударът е върху пешеходната пътека. Според вещото лице, към момента на удара

скоростта на лекия автомобил е от порядъка и не по-висока от 17 км./ч. Вещото лице е посочило, че при движение на автомобила с горепосочената скорост и движение на пешеходката с начин на придвижване „спокоен ход“ по пешеходната пътека от насрещния тротоар към този в посока [*****]“, ударът за водача на лекия автомобил е предотвратим чрез своевременно екстрено спиране. Според вещото лице, най-вероятен механизъм на настъпване на ПТП-то е при маневра завой на ляво от страна на водача на автомобила към [*****], след измИ.ване на около 7,0 метра по пътното платно от пешеходката, автомобила достига до пешеходката и я блъска с дясната си предна странична част /предния десен калник/ по лявата странична част от тялото ѝ. От този страничен тангенциален удар, тялото на пешеходката е завъртяно и отхвърлено надясно от автомобила. Вещото лице сочи, че причИ.та за настъпване на произшествието е от субективен характер – действията на водача на лекия автомобил с органите на управление на последния, закъснелите му реакции за възприемане на пресичащата пътното платно пешеходка и адекватно екстрено спиране в конкретно създадената пътна ситуация. При отговор на поставените от ответното дружество въпроси вещото лице е отговорило, че при скоростта, с която се е движел автомобилът, ударът е бил непродотвратим чрез своевременно аварийно спиране. Автомобилът се е движил със скорост по-ниска от разрешената, като водачът не е възприел пресичащата пешеходка. Вещото лице е посочило, че водачът е разполагал с техническа възможност да предотврати настъпване на ПТП-то чрез своевременно аварийно спиране, като установи автомобила преди мястото на удара.

Други относими и допустими доказателства не са представени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

Разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото деликвентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните предпоставки: 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования, 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и ответника – застраховател, 3) отправяне към застрахователя на писмена застрахователна претенция от увредения и 4) застрахователят да не е платил в срока по чл.496, откаже да плати обезщетение или увреденото лице да не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

Нормата на чл.498, ал.3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител - чл. 496, ал. 1 КЗ.

В случая страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че на 15.11.2022 г. ищцата е отправила към застрахователя – настоящ ответник застрахователна претенция, по която няма данни за плащане.

В конкретния случай между страните не се спори и от приложената по делото справка от информационната система на Гаранционен фонд се установява наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и водача на лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег.№ [*****], по силата на което застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Предходното обстоятелство е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване още с проектодоклада по делото, обявен за окончателен в първото по делото открито съдебно заседание без възражения от страните. В рамките на срока на действие на застраховката е настъпило застрахователно събитие – възникнала е отговорност на водача на застрахования автомобил за вреди в резултат от причинено от същия пътнотранспортно произшествие.

От констативния протокола за ПТП с пострадали лица, издаден от органите на МВР, протоколи за оглед на местопроизшествие, събраните по делото гласни доказателства и заключението на автотехническата експертиза се установява и механизма на процесното събитие: на 01.02.2022 г., около 15:00 часа в гр.София, при маневра завой на ляво от страна на водача на лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“ с рег.№ [*****] от [*****] към [*****], и след измиване на около 7,0 метра по пътното платно от пешеходката, автомобилът достига до същата и я блъска с дясната си предна странична част /предния десен калник/ по лявата странична част от тялото ѝ.

Съдът дава вяра на заключението на автотехническата експертиза, тъй като вещото лице изготвя същото на база на своите знания и опит, както и въз основа на събрания по делото доказателствен материал и на предоставените му от страните писмени доказателства /в този смисъл решение № 356/30.03.1955г. по гр.д. №4267/56г., II г.о. на ВКС/. В случая експертът е спази това изискване, като е работил върху обективни данни, а не върху предположения.

Произшествието е настъпило поради виновното /доколкото не се установи обратното – чл.45, ал.2 ЗЗД/ и противоправно поведение на водача на застрахования

при ответника автомобил, който е нарушил разпоредбите на ЗДвП – чл.119, ал.1 и ал.4 ЗДвП, като не е пропуснал движещият се пешеходец. За да достигне до този извод съдът взе предвид заключението на автотехническата експертиза, в която вещото лице сочи, че ударът е настъпил, след като пешеходеца – настоящ ищец, вече е измИ.ла 7,0 метра по пътното платно. Видно още от заключението е, че водачът е разполагал с техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП-то чрез своевременно аварийно спиране, като установи автомобила преди мястото на удара.

Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.2 ЗЗД ВИ.та се предполага, като тази презумпция не бе оборена в настоящото производство, чрез обратно доказване от ответника.

Настоящият съд приема за доказано и обстоятелството, че вследствие на процесното събитие на ищцата са били причинени травматични увреждания, посочени от вещото лице по съдебномедицинската експертиза - увреда на медиалната колатерална връзка; увреда на задна кръстна връзка; увреда на медиален мениск на лява колянна става; пукване на платото на външната страна на големия пищял на лява подбедрица в областта на колянната става. Заключението е обективно и компетентно дадено, не е оспорено от страните и съдът го кредитира изцяло.

Предвид гореизложеното настоящият съд приема за доказани всички предпоставки за ангажиране отговорността на застрахователя по чл.432, ал.1 КЗ.

Относно релевираното с писмения отговор от ответника възражение за съпричиняване:

Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява по правилото на чл.51, ал.2 ЗЗД, само ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинно - следствена връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и ВИ. на последния. Кога това поведение – действие или бездействие, е рисково и дали е допринесло за увреждането подлежи на установяване във всеки конкретен случай, а тежестта за доказване е върху позоваващата се на съпричиняването страна - деликвент или застраховател.

В конкретния случай ответникът не проведе пълно и главно доказване на наведеното в писмения отговор възражение за съпричиняване, въпреки изричните указания на съда в тази насока. По делото липсват доказателства, които да насочват на поведение на ищцата, което да е създало по-голяма вероятност за настъпване на вредите. От доказателствата по делото – протокол за оглед на местопроизшествие, САТЕ и гласните доказателства, включително свидетелските показания на водача на лекия автомобил, се установява, че ищцата е пресичала на пешеходна пътека. Видно още от заключението на САТЕ, което не е оспорено от ответната страна е, че ищцата се е движела със спокоен ход. С оглед предходното, настоящият съд намира възражението на ответника за съпричиняване за неоснователно.

Относно размера на обезщетението за имуществени вреди:

При определяне размера на имуществените вреди съдът кредитира изцяло заключението на съдебномедицинската експертиза, съгласно което направените разходи, за които по делото са представени фИ.нсови документи, са във връзка с проведено лечение на ищцата на уврежданията, получени при процесното ПТП. Вещото лице е категорично, че в конкретния случай е било необходимо да се направи специализирано образно изследване (ЯМР) на колянната става на ищцата, тъй като увредата на ставните връзки се обективира само при това изследване.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че направените от ищцата разноси за ЯМР не са били необходими, тъй като изследването се фИ.нсира от НЗОК. Действително от заключението на вещото лице се установява, че НЗОК фИ.нсира изследванията на ядреномагнитен резонанс и компютърна томография. Следва да се има предвид, че не може да се вмени във вИ. на ищцата обстоятелството, че съответния лекар-специалист, който я е насочил за ЯМР, не ѝ е издал необходимото за това направление. Видно от заключението на СМЕ е, че в случая се изготвя „мотивационно писмо“ до РЗОК, в което се обосновава нуждата от това изследване.

С оглед предходното исковата претенция за заплащане на обезщетение за имуществени вреди следва да бъде уважена в пълния предявен размер от 2 446,82 лева.

С исковата молба е претендирана и законната лихва върху застрахователното обезщетение от датата на предявяване на извънсъдебна претенция към ответника. В разпоредбата на чл.497, ал.1 КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати, а именно изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, ал.3 КЗ или изтичането на срока по чл.496, ал.1 КЗ освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл.106, ал.3 КЗ. Заложена в текста на чл.497 КЗ законодателна идея е застрахователят да изпада в забава едва след изчерпването на уреденото като задължително рекламационно производство. Ако в рамките на това извънсъдебно производство пред застрахователя не са били представени необходимите доказателства за установяване основанието и размера на застрахователната претенция, то не може да се поддържа, че последният е изпаднал в забава. С оглед обезпечаване на извънсъдебното уреждане на застрахователните претенции, с разпоредбата на чл.106, ал.3 КЗ е възложено в тежест на застрахователното дружество да изиска от увреденото лице представяне на необходимите за доказване на претенцията доказателства, в качеството му на професионалист при осъществяване на дейността по предоставяне на застрахователните услуги, включваща и изплащане на дължимите застрахователни обезщетения.

Видно от приложеното по делото писмо от 23.11.2023 г. е, че застрахователят – настоящ ответник е поискал представяне на доказателства във връзка с предявената

претенция, но такива са представени едва на 15.03.2023 г., 20 дни преди датата на подаване на исковата молба в съда, и единствено относно здравословното състояние на ищцата. Отделно от предходното, по делото липсват доказателства, че ищцата е изпълнила и задължението си при предявяване на претенцията за доброволно изплащане на обезщетение пред застрахователя, да посочи номер на банкова сметка, като съгласно чл.380, ал.3 КЗ непредставянето на данни за банковата сметка от страна на ищеца има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че върху сумата от 2 446,82 лева следва да бъде присъдена законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.04.2023 г. до окончателното изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищцата. Видно от приложения по делото списък на разноските по чл.80 ГПК и доказателствата по делото е, че ищцата е направила разноски за държавна такса, депозит за свидетел и експертизи в общ размер на 557,87 лева.

Доколкото от представения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че процесуалния представител на ищцата е приел да окаже безплатно адвокатска помощ и съдействие на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА, то същият е легитимиран да получи от ответника възнаграждение за процесуално представителство. Определен от съда съгласно чл.38, ал.2 ЗА, вр.чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минималното възнаграждение е в размер на 544,68 лева. С оглед доказателствата по делото, че адв.О. е регистриран по ЗДДС, поради което към този размер следва да бъде добавена сумата от 108,94 лева ДДС, като ответникът следва да заплати на процесуалния представител на ищцата сумата от 653,62 лева с ДДС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА [*****], ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] да заплати на В. В. М., ЕГН *****, на основание чл.432, ал.1 КЗ, сумата от **2446,82 лева**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени разходи за лечение, в резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 01.02.2022 г. по ВИ. на водача на лек автомобил, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.04.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК [*****], ЕИК [*****], със

седалище и адрес на управление: [*****] да заплати на В. В. М., ЕГН [*****] сумата от общо **557,87 лева**, представляваща направени по производството разноси.

ОСЪЖДА [*****], ЕИК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] да заплати на адвокат В. В. О., ЕГН [*****], член на Адвокатска колегия – гр.София, на основание чл.38, ал.2, вр.ал.1, т.3 ЗА, сумата от **653,62 лева с ДДС**, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатно адвокатска помощ и съдействие на ищцата в производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____